Lietas arhīva Nr. C-3350-20/18
ECLI:LV:RLPT:2020:1002.C29335020.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2020. gada 2. oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Agnese Zemmere rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Intrum Latvia" vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 17. jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts AS "Intrum Latvia" (turpmāk – Prasītājs) prasības pieteikums vienkāršotās procedūras lietā par naudas piedziņu pret /pers. A/ (turpmāk – Atbildētājs).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2020. gada 26. februāra lēmumu prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

[1.1] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja parādu 1108,23 EUR apmērā, līgumsodu 92,85 EUR par laiku no 18.10.2016. līdz 11.05.2017., likumiskos nokavējuma procentus 204,84 EUR apmērā par laiku no 12.05.2017. līdz 25.05.2020., aizdevuma lietošanas procentus 235,49 EUR par laiku no 03.05.2016. līdz 11.05.2017., ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumus 17,00 EUR, kā arī Prasītāja samaksāto valsts nodevu 248,76 EUR apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR un ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 EUR. Tāpat Prasītājs lūdz tiesu atzīt tam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% no galvenā parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantu, Ministru kabineta 2013 .gada 29. janvāra noteikumiem Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktu, Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946. pantu, Civilprocesa likuma 1., 41. panta pirmo daļu, 97., 193., 195. pantu.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 148. pantu un 250.^{21} pantu, 2020. gada 29. jūnijā Atbildētājam uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2020. gada 30. jūlijam (lietas 29. lapa).

[2.1] Tiesas noteiktajā termiņā, kā arī līdz civillietas izskatīšanas brīdim Atbildētāja rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti. Atbildētājs iebildumus nav cēlis, lūgumus nav pieteicis.

[2.2] Atbildētājam tiesas nosūtītais prasības pieteikums 2020. gada 4. augustā atgriezts atpakaļ tiesā ar VAS "Latvijas Pasts" atzīmi, ka sūtījumam beidzies glabāšanas laiks (lietas 33.-34. lapa).

[3] Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot tiesas paziņojumu 2020. gada 2. septembrī Prasītājam uz elektroniskā pasta adresi un Atbildētājam uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai. Vienlaicīgi lietas dalībnieki tika informēti par saīsināta sprieduma saņemšanas vietu un laiku un par to, ka šis datums uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu. Tāpat lietas dalībniekiem izskaidrotas Civilprocesa likuma 250.^{25} panta 2.^{1} daļā paredzētas tiesības iesniegt tiesā sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka savu pienākumu paziņot par lietas izskatīšanas laiku un vietu, kā arī par sprieduma pieejamības datumu, ir izpildījusi.

Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi prasības pieteikumu un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194. panta pirmās daļas 3. punktu, saīsināto spriedumu tiesa sastāda vienkāršotās procedūras lietās. Savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka saīsināto spriedumu sastāda saskaņā ar šā likuma 193. panta prasībām, izņemot aprakstošo daļu, kurā norāda tikai

prasības priekšmetu, normatīvos aktus, pēc kuriem vadījies lietas dalībnieks, kā arī prasījumu, un motīvu daļu, kurā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa.

Ņemot vērā to, ka izskatāmā civillieta ir vienkāršotās procedūras lieta, tiesa saīsinātā sprieduma motīvu daļā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa.

[4.1] Civillikuma 1401. pants nosaka, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība. Atbilstoši Civillikuma 1402. pantam, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums, uzliek līdzējam par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai pusei zaudējumus. Atbilstoši Civillikuma 1590. pantā noteiktajam, katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu - aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civillikuma 1793. panta 3. punktu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1798. pantu, par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1801. pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Atbilstoši Civillikuma 1805. pantam, cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Pamatojoties uz minētām tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība daļā par parāda 1108,23 EUR piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[4.2] Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu 92,85 EUR par laiku no 18.10.2016. līdz 11.05.2017.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. panta pirmo daļu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Atbilstoši Civillikuma 1716. panta otrajai daļai, līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Savukārt šī panta trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu, līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1720. panta 2. punktu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Ievērojot iepriekš norādītās tiesību normas, kā arī pamatojoties uz pušu Līguma 4.1. punktu, tiesa atzīst, ka Prasītājs pamatoti aprēķinājis Atbildētājam līgumsodu 92,85 EUR par laiku no 18.10.2016. līdz 11.05.2017., līdz ar ko prasība šajā daļā ir apmierināma.

[4.3] Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja aizdevuma lietošanas procentus 235,49 EUR par laiku no 03.05.2016. līdz 11.05.2017.

Civillikuma 1753. pants, nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu. Saskaņā ar 1946. panta pirmo daļu procenti par aizdevumu dodami tad, ja tie tieši norunāti.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājs pamatoti lūdz piedzīt no Atbildētāja aizdevuma lietošanas procentus 235,49 EUR par laiku no 03.05.2016. līdz 11.05.2017.

[4.4] Prasītājs aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 204,84 EUR apmērā par laiku no 12.05.2017. līdz 25.05.2020.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765. panta otrajā daļā noteiktajam, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta (..) līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir seši procenti no simta gadā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Prasītājs pamatoti aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 204,84 EUR apmērā par laiku no 12.05.2017. līdz 25.05.2020., līdz ar ko prasība šajā daļā ir apmierināma.

[4.5] Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumus 17,00 EUR apmērā.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 2. panta 1. punktu, likuma mērķis ir reglamentēt kreditora un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumus parāda atgūšanas jomā. Saskaņā ar minētā likuma 3. panta septīto daļu, parāda atgūšanu cesionārs veic, ievērojot šajā likumā paredzētās kreditora tiesības un pienākumus. Ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās

darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

Lietas materiālos atrodas Prasītāja 2018. gada 11. septembra brīdinājums (lietas 20. lapa) un viens 2018. gada 1. augusta kreditora maiņas paziņojums Atbildētājam (lietas 21. lapa).

Ministru kabineta 2013 .gada 29. janvāra noteikumu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktā un 2.1. apakšpunktā noteikts, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*.

Pamatojoties uz minētām tiesību normām, ievērojot to, ka lietā iesniegti tikai divi Atbildētājam adresēti paziņojumi, cita starpā, par kuru nosūtīšanu Atbildētājam nav iesniegti nosūtīšanu apliecinoši dokumenti, kā arī par citām parāda atgūšanas darbībām, ko būtu veicis Prasītājs, pierādījumu lietā nav, tiesa uzskata, ka no Atbildētāja par labu Prasītājam piedzenami ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumi 7,00 EUR apmērā. Savukārt prasība daļā par ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumu 10,00 EUR piedziņu ir noraidāma.

[4.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu, puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādītos argumentus, tajā skaitā parāda apmēru un tā pamatotību, jo tas apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem. No prasības pieteikuma un lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka Atbildētājs būtu izpildījis savas saistības pilnā apmērā un tā kā Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74. un 250.^{23} pantā paredzētās tiesības – paskaidrojumus nav sniedzis, iebildumus pret prasību nav cēlis, prasības pieteikumā minētos faktus nav apstrīdējis un pretējus pierādījumus tiesai nav iesniedzis, līdz ar to secināms, ka Atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Ievērojot sprieduma [4.1]-[4.5] punktā nodibināto, tiesa atzīst, ka no Atbildētāja par labu Prasītājam piedzenams parāds 1108,23 EUR apmērā, līgumsods 92,85 EUR par laiku no 18.10.2016. līdz 11.05.2017., aizdevuma lietošanas procenti 235,49 EUR par laiku no 03.05.2016. līdz 11.05.2017., likumiskie nokavējuma procenti 204,84 EUR apmērā par laiku no 12.05.2017. līdz 25.05.2020., kā arī ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumi 7,00 EUR apmērā. Prasība daļā par ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumu 10,00 EUR piedziņu ir noraidāma.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. panta otro daļu, tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Tiesa konstatē, ka Prasītājs, ceļot prasību, samaksājis valsts nodevu atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunkta prasībām – 248,76 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR, kopā tiesas izdevumi 254,23 EUR.

Tiesa piespriež no Atbildētāja par labu Prasītājam samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumam, tas ir 252,70 EUR (1648,41 EUR x 254,23 EUR / 1658,41 EUR).

[5.2] Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 EUR apmērā.

Pārbaudot lietā esošos maksājuma uzdevumus, tiesa konstatē, ka Prasītājs iesniedzis maksājuma uzdevumu par ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, proti, 2019. gada 6. septembra maksājuma uzdevumu par 5,44 EUR samaksu (lietas 11. lapa).

Tiesa uzskata, ka konkrētās civillietas ietvaros nevar tikt piedzīti ar brīdinājuma izskatīšanu saistītie izdevumi, kas Prasītājam radušies citas lietas ietvaros, kā arī Civilprocesa likums neparedz minēto izdevumu atmaksu vai ieskaitu, līdz ar ko Prasītāja prasījums par ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu 5,44 EUR piedziņu no Atbildētāja, kā nepamatots - noraidāms.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda cita starpā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir pamats spriedumā noteikt Prasītāja tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no galvenā parāda summas (1108,23 EUR), par laiku no sprieduma spēkā stāšanas brīža līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai), ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punktu, ka procentu pieaugums apstājas kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} panta noteikumiem, Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā Civilprocesa likuma 1. pantu, 41. panta pirmo daļu, 97. pantu, 193. pantu, 195. pantu, 204.^{1} pantu,

250.[25] pantu, 250.[27] pantu tiesa

nosprieda

prasības pieteikumu vienkāršotās procedūras lietā apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, aizdevuma summas parādu 1108,23 EUR apmērā, līgumsodu 92,85 EUR par laiku no 18.10.2016. līdz 11.05.2017., aizdevuma lietošanas procentus 235,49 EUR par laiku no 03.05.2016. līdz 11.05.2017., likumiskos nokavējuma procentus 204,84 EUR apmērā par laiku no 12.05.2017. līdz 25.05.2020., kā arī ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumus 7,00 EUR apmērā, kopā parādu 1648,41 EUR, un tiesas izdevumus 252,70 EUR, pavisam kopā 1901,11 EUR (viens tūkstotis deviņi simti viens *euro* 11 centi).

Parāda samaksa veicama SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, AS "Luminor Bank" kontā Nr. LV43RIKO0000081667899.

Noraidīt prasību daļā par ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumu 10,00 EUR piedziņu un ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu 5,44 EUR piedziņu.

Atzīt SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no galvenā parāda summas (1108,23 EUR), no sprieduma spēkā stāšanas brīža līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai).

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saīsinātais spriedums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad izbeidzies termiņš sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanai un neviena no pusēm nav iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma (2020. gada 2. oktobra), t.i., līdz 2020. gada 12. oktobrim (ieskaitot). Uz šo termiņu neattiecas Civilprocesa likuma 48. panta ceturtās daļas otrais teikums.

Ja lietā tiks saņemts puses sprieduma sastādīšanas lūgums, spriedums atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta 2.[3] daļu, tiks sastādīts un būs pieejams tiesas kancelejā 20 dienu laikā pēc sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanas termiņa beigām, t.i., 2020. gada 2. novembrī.

Spriedumu, kas būs sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam, varēs pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2020. gada 2. novembra, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāvēs kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese A. Zemmere